

Predikan 2 sön ef Trettendedagen 3 årg.

Psalm: 332:1-3, 38b, 259, 15:3-4, 2002 Söderledskyrkan.

Psalm: 259, 236, 38b, 785/SvPs 709, 15, Red. 2017 C.ka.

Johannes 5:31-36, Livets källa

Tidigare var söndagen tema *Jesus visar sin härlighet*, vilken har bytts till *Livets källa*.

Men jag vill hålla kvar vid *Jesus visar sin härlighet* – eller kanske snarare: *Att vilja se hans härlighet!*

Typiskt Johannes! tänker jag när jag läser igenom texten, åter igen uttrycker han sig som i ett filosofiskt symbolspråk.

När jag läser är det som om jag slutar lyssna, det är som om orden i texten går mig förbi, som om de strilar som vatten mellan mina fingrar, ogripbara när jag försöker hålla kvar dem.

Jesus säger ”- Om jag själv vittnar om mig, är mitt vittnesbörd inte giltigt.”

och

”- Jag vill inte ha något vittnesbörd om mig från någon människa, med jag säger detta för att ni ska bli räddade.”

Att det som en människa gör, säger eller tycker får en betydligt starkare innebörd om det omtalas av någon annan, ja, så brukar det vara.

Liksom när någon annan håller med en när man argumenterar för sin ståndpunkter, då förstärks även det man själva säger.

- Men varför ville inte Jesus att judarna, eller någon annan, skulle berätta om honom, och vad menade han med att vi skulle bli räddade?

Andra frågor som kommer till mig är:

- Vad består egentligen Jesu härlighet i?
- Hur uppstår tro?
- Hur kommer vi fram till, hur når vi livets källa?

Texten är hämtad ur ett sammanhang där Jesus blir ifrågasatt av judiska teologer.

Tidigare hade han botat en sjuk man vid Betestadammen, en bassäng vars vatten ansågs bota de sjuka, m a o en hälsokälla.

Vad judarna hakade upp sig på var att Jesus hade gjort det på sabbaten, på vilodagen, då alla skulle avstå från allt slags arbete.

Men Jesus nöjer sig inte enbart med att bota, utan han säger också:

”- Min fader verkar ännu i denna stund, och därför verkar också jag.”

Han begår därmed den största synden av alla när han jämställer sig själv med Gud!

- Det Fadern gör, det gör Jesus, Jesus och Fadern är ett!

Därmed stör han den ordning som ska råda och han förhäver sig själv.

- Men att försöka försvara sig och att vittna för sin egen sak i en pressad situation - det är mänskligt, och det är kanske just det som han försöker göra.

Han hänvisar i alla fall till Johannes döparen.

Han som var en lampa, som tändes av Gud, för att vittna om det verkliga ljuset, (Jesus Kristus) som nu hade kommit.

Och med hjälp av detta ljus skulle människorna kunna se Guds nåd.

Guds nåd som evangelisten Johannes berättar om när Jesus förvandlar vatten till vin vid bröllopet i Kana (2:1-11).

När han förvandlar fem kornbröd och två fiskar så att det blir till mat åt fem tusen (6:1-15).

När han botar människor (4:43-54, 5:1-9, 9:1-12) och uppväcker en död (11:1-44) och när han går på vattnet (6:16-21).

I detta består Jesu härlighet!

Johannes kallar Jesu under för *tecken*,
och de är sju stycken.

För Johannes är ett *tecken* det vi inte ser,
medan *undret* är det vi ser.
M a o är *tecken* det som sker - i det som till synes inte sker.

Ett *tecken* pekar utöver sig själva,
på något mer än själva handlingen –
och det är det som skapar tro!

I detta visar sig Jesu person,
vem och *vad* han är - och hans *uppdrag*:
att han både är människa *och* Gud.

Och i och med dessa tecken
har den messianska tiden brutit in,
Gud är här – Gud är mitt ibland oss!

Paus

För någon tid sedan frågade jag en kvinna
om *hur hon kom till tro* –
och om jag kunde få berätta om det i min predikan.

Hon berättade:
- Ja, egentligen har jag alltid trott på Guds existens.
Men jag har även alltid haft en längtan efter Gud,
om att han skulle visa sig för mig.

Så kom jag in i en kris
och när jag kände att jag hade nått botten
så visste jag att jag inte kunde komma längre ner.

Jag visste att jag bara hade att välja mellan
att dö, att ta livet av mig - eller att fortsätta att leva!
Men jag visste inte hur?

Då sa jag till Gud: - Om du nu finns,
visa mig då att du finns!
Då ändrades allt och vi fick kontakt.

Och ibland visar sig Gud så starkt,
som om han säger:
- Jag har alltid funnits här för dig
men det är du som inte har lyssnat och sett mig!

Kvinnan fortsatte:
- Det är väl oftast när vi mår dåligt som vi söker
och då sker mötet med Gud i krisen.
Vi lyssnar inte förrän vi får lov att välja mellan liv och död.

Men sen har allt bara gått framåt,
för Gud sviker aldrig.
Och idag säger jag inte längre att jag tror,
utan jag *vet* att Gud finns
och jag *vet* att Gud hör bön.
Ja, jag är alldeles övertygad om det!

Paus

Ja, Gud sänder Johannes för att vittna om Jesus,
och på samma sätt kan andra människor
berätta om sin egen tro,
och det kan – men det behöver inte –
leda till att vi själva blir troende.

Andra människors berättelser är viktiga,
de kan ge en inblick i vad livet med Gud kan innebära,
de kan väcka mina egna frågor och nyfikenhet
ifråga om tro,
men samtidigt gör det varken dig eller mig troende,
för vår tro kan inte byggas på någon annans tro!

Därför finns inget direkt svar på frågan:

- Hur kommer man till tro?

- Att tro och att komma till tro –
innebär inte heller att låta sig överbevisas
eller att erkänna sig besegrad i en teologisk diskussion.

Nej, att tro och att komma till tro –
är att bli räddad till ett nytt liv!
Precis som kvinnan i berättelsen blev.
Precis som mannen vid Betestadammen.

Att tro - är att vilja och våga lyssna till Guds röst
och öppna oss för vad Gud, genom Jesus,
vill göra för oss i trons nya liv!

Men det handlar hela tiden om ett eget
individuellt ställningstagande.
Och det är här som jag tänker mig
att Jesu härlighet kommer in.

När vi kan öppna våra ögon, öppna vårt inre,
så vi kan se att Jesus inte enbart gjorde under,
för att han var begåvad med en övernaturlig kraft,
eller för att han presenterade nya etiska regler
när han ansåg att de gamla var förlegade.

- Nej, han ville tala om *att tro* -
det var att få erfara livet på ett nytt sätt,
och att få bejaka livet så som det är,
naket och oförställt – utan halvsanningar och förljugenhet!

Och det visade han ytterst genom att själv leva öppet
i en självklar relation med Gud.

- Och när jag kan se Jesus som den han är,
när jag törs möta honom, ta emot honom
och låta mitt liv formas av honom –
då får även jag dela hans relation med Gud.
- Då får jag själv del av Guds härlighet!

En härlighet som innebär att bli befriad från det gamla
och att leva i världen så som Gud vill,
öppet och förbehållslöst, i självrannsakan och kärlek!

Och om hur vi förhåller oss till de vi möter
och att vi behöver kunna ta ställning för det vi tror på,
om det skriver Anna Greta Wide i sin dikt
Den saliga osäkerheten.

Amen

Den saliga osäkerheten.

Jasägarnas församling
närmar jag mig med tvekan.

Nejsägarnas förening
betraktar jag med respekt.

Kanskesägarnas spridda
sällan samlade skara
är mig smärtsamt förtrogen.
Kan jag skiljas från dem?

Endast de liknöjt tysta
dessa som anser frågan
skäligen oväsentlig,
skall jag aldrig förstå.

Den saliga osäkerheten av Anna Greta Wide